

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

NOBODY EVER TELLS THIS STORY

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: HANC FABULAM NEMO UMQUAM NARRAT

Exeunte Bello Mundano Altero omnes defessi erant.

Victi omnia amittebant quae per annos confirmaverant. Victores bellum vicerant sed nunc decernere debebant quale futurum esset.

Homines fessi erant, tamen spei pleni. Nemo cedere volebat. Haec est natura humana. Sed numquam obliviscamur post omnem virum plerumque mulierem esse, etiamsi historia eam raro memorat.

America scientiam suam exportabat ut oeconomias fractas restitueret. Simul faciebat quod America semper optime fecit: negotia. Officinae crescebant, lucra crescebant, et nova producta quotannis apparebant. Quaedam necessitatibus iam exstantibus respondebant. Alia cupiditates creabant quas homines se habere ne sciebant quidem. Exeuntibus annis 1950 montes praeservativorum mercatum inundaverunt. Causa publica satis simplex erat: tutela contra morbos. Nemo mori volebat.

Sed omne numisma plus quam unam faciem habet.

Productum non admodum vile erat, et eo assidue uti quandam crumenaе operam postulabat. Parva collocatio pecuniae facta est.

Quisque saltem unum ferebat. Celatum. Plicatum. In crumena dissimulatum, opportunam necessitatem exspectans.

Exitus praevideri poterat.

Natalitas minui coepit.

Prima societas quae id animadvertit fuit fabrica Germanica laguncularum lactariarum et sucteriorum. Rationarii id ante omnes viderunt. Venditiones

minuebantur. Consumptio minuebatur. Pauciores infantes pauciores emptores significabant.

Conventus secuti sunt.

Consilia secuta sunt.

Collocationes pecuniae propositae sunt.

Sed difficultas fundamentalis erat.

Infantes in laboratorio emi non possunt.

Nasci debent.

Societas solutionem invenire laborabat. Nihil efficax videbatur.

Tum dominus constituit magnum emptorem Italicum prope Neapolim visere, mercatorem grossarium magni momenti, mira facultate magnas mercium copias movendi.

Conventus negotii bene processit.

Vesperi cliens eum ad cenam invitavit.

Post cenam, perfecto more Italico, hospes certior factus est «lodidem» ei in noctem paratam esse.

Nisi quod haec lodix nullo modo vulgaris erat.

In cubiculo exspectabat mulier Russica septuaginta quinque annorum quae fidenter se quadraginta annos natam esse affirmabat.

Ut illa dicebat, societas primum veniebat.

Pecunia nihil nisi excusatio erat.

Affirmabat gratiam omnia explicare.

Germanus non omnino persuasus erat.

Neque ego.

Immo, suspiciose mei similis videbatur meaeque illius maledictae propositionis unius dollarii.

Postquam ritum suum vespertinum perfecerant, negotiator Germanus tandem satis remissus est ut difficultatem quae eum cruciabat confiteretur.

Mulier Russica patienter audivit. Deinde, ut mulieres per saecula faciunt dum viri conventus habent, ideam saeculi protulit.

«Fabricam praeservativorum tuam aedifica.»

Negotiator eam intuitus est.

Intellegere non poterat quid praeservativa ad lagunculas lactarias et suctoria pertinerent.

Videns eius confusionem, perrexit.

«Materia prima iam ex Asia Meridiana Orientali venit. Sumptus productionis humiles teneri possunt. Vectura pretium ultimum vix afficit. Producta bonae qualitatis pretiis aequis vende. Partem lucri ut collocationem pecuniae habe.»

Germanus nexum adhuc non videbat.

Tum vera idea venit.

«Ex omnibus centum praeservativis productis, decem vitiosa fac.»

Negotiator paene suffocatus est.

«Vitiosa?»

«Foramen tantum minimum. Magnitudine acus. Invisibile.»

Silentium.

Deinde addidit:

«Infantes cetera curabunt.»

Germanus in risum erupit.

Germanus enim erat, et Germani plerumque statisticam miraculis praeferunt.

Sed in volatu domum risus evanuit.

Idea mansit.

Deinde cogitatio facta est.

Deinde possibilitas.

Deinde mantra.

Tandem mulierem Russicam telephonice vocavit et eam ad inceptum invitavit.

Ei plenam libertatem de mercede obtulit.

Quamcumque summam in syngrapha sua menstrua scribere vellet, accepta esset.

Natalitas convaluit.

Consumptio convaluit.

Negotium laguncularum lactariarum convaluit.

Et, procedente tempore, homines praeservativorum paene omnino obliti sunt.

Quidam etiam ea lavare, ad siccandum suspendere et iterum adhibere coeperunt.

Parva magia Neapolitana.

Ferdinando